

DOSSIER EDEN SPRINGS

INTRODUCCIÓ:

El grup Boicot Preventiu, la Plataforma Aturem la Guerra i la Red Solidaria contra la Ocupació de Palestina, entitats solidàries amb Palestina que denuncien l'economia de la guerra, demanem que no es consumeixin productes de l'empresa Eden Springs (empresa dedicada a la distribució de màquines expendedores d'aigua) per la seva vinculació amb les activitats bèl·liques de l'estat d'Israel contra la població de Palestina.

Demanem que no contracteu els serveis de l'empresa Eden Springs o que els cancel·leu en cas de tenir-los ja contractats.

ÍNDEX:

1- EL CAS D'EDEN SPRINGS

ANNEX 1: EVOLUCIÓ DE LA PROPIETAT DE L'EMPRESA

ANNEX 2: EL GOLAN SIRIÀ I "LA GUERRA DE L'AIGUA A PALESTINA"

ANNEX 3: RESOLUCIONS DE L'ONU SOBRE ELS TERRITORIS OCUPATS

2- RESPONSABILITAT DELS CONSUMIDORS I DE LES EMPRESES

3- EXEMPLES DE BOICOT A EDEN I ALTERNATIVES

4- BOICOT A ISRAEL (CAMPANYA BDS)

ANNEX 4: APARTHEID

ANNEX 5: CRIDA AL BOICOT, DESINVERSIONS I SANCIONS

ANNEX 6: CARTA DE LA XARXA JUEVA ANTISIONISTA INTERNACIONAL

5- PREGUNTES FREQUENTS SOBRE EL BOICOT

BOICOT PREVENTIU

www.palestina.cat/boicotpreventiu

PLATAFORMA ATUREM LA GUERRA

www.aturemlaguerra.org/

RED SOLIDARIA CONTRA LA OCUPACIÓ DE PALESTINA

www.nodo50.org/causapalestina/

1- EL CAS D'EDEN SPRINGS

Per què un boicot a Eden Springs?

Eden Springs ha estat inclosa en la llista dels productes israelians més destacats a boicotejar de Boicot Preventiu, una organització que promou la campanya internacional de Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) a l'estat d'Israel des de Catalunya¹.

L'empresa Eden Springs España Ltd té vincles directes amb Israel, és propietat absoluta de l'empresa israeliana Eden Springs Ltd/Mayanot Eden. Aquesta empresa extreu aigua de la font de Salukia, al Golan sirian (territori de Síria ocupat per Israel el 1967) i compta amb una planta embotelladora a Katzrin, una colònia il·legal que també és al Golan.

Eden Springs viola directament la llei internacional i els drets humans de la població del Golan ocupat en apropiant-se dels seus recursos naturals, incloses terres i aigua (vegeu annex 2).

El quid de la qüestió no és l'origen de l'aigua subministrada per Eden Springs España (atès que no porta l'aigua del Golan, sinó del territori espanyol), sinó la seva relació amb l'empresa mare Eden Springs Ltd/Mayanot Eden, empresa israeliana que viola la llei internacional en extreure i comercialitzar a Israel i a Palestina aigua procedent dels territoris ocupats del Golan sirian.

L'altiplà del Golan és un territori sirian ocupat il·legalment per Israel des del juny de 1967. L'ONU va condemnar l'ocupació israeliana de Gaza, Cisjordània, Jerusalem Est i el Golan. En la resolució 242 del Consell de Seguretat s'afirma "la inadmissibilitat de l'adquisició de territori mitjançant la guerra" i que només es pot assolir una pau justa i duradora quan hi hagi una "retirada de les forces armades israelianes dels territoris ocupats".

L'estatus d'Israel en els territoris ocupats és el de "ocupant bel·ligerant" i les lleis que regulen aquest estatus són en el Conveni de l'Haia i en les Convencions de Ginebra i els seus protocols.

Hi ha centenars de resolucions de l'ONU que condemnen Israel i les seves accions com a ocupant bel·ligerant. (vegeu annex 3).

¹ Per la campanya a Catalunya, vegeu: www.palestina.cat/boicotpreventiu i per la campanya internacional, vegeu: <http://www.bdsmovement.net/>

2- RESPONSABILITAT DELS CONSUMIDORS I DE LES EMPRESES

Mantenir el nostre consum de l'aigua d'Eden Springs suposa, d'una banda, col·laborar amb les violacions dels drets humans i de les lleis internacionals relacionades amb aquesta empresa, i, de l'altra, rebutjar la petició d'ajuda de la societat civil palestina, que pateix diàriament aquestes violacions.

El 15 de desembre del 1972, la resolució de les Nacions Unides 3005/XXVII va fer una crida "a tots els estats, organitzacions internacionals i agències especialitzades a no reconèixer, cooperar o assistir de cap manera les mesures preses pel poder ocupant (Israel) per explotar els recursos dels territoris ocupats o efectuar qualsevol canvi en la composició demogràfica, en la caracterització geogràfica o en l'estructura institucional d'aquests territoris". La resolució també destacava "les polítiques israelianes i les pràctiques que afecten els drets humans de la població dels territoris ocupats, especialment... l'explotació i el saqueig dels recursos dels territoris ocupats".

El contracte amb una empresa israeliana amb base al Golan mina els esforços dels que busquen una pau justa al Pròxim Orient.

El fet que el contracte sigui amb una gran empresa d'aigua mineral afegeix un escarni a l'abús: l'estat d'Israel és conegut per expropiar els recursos hídrics dels territoris que ocupa, inclosos els del Golan, a costa de la població indígena.

Aquestes qüestions són importants per nosaltres i són factors que poden determinar si el futur serà el de la guerra i la violència per causa dels crims que accentuen el desequilibri i la injustícia, crims que finalment realitzen, donen suport i recompensen els nostres governs i institucions.

Davant la inacció dels nostres governs per impulsar un procés de construcció d'una pau justa a la zona, la responsabilitat dels consumidors per fer respectar el dret internacional i els drets humans és gran.

En el cas d'Eden Springs, nosaltres som part del problema quan recompensem l'empresa amb un contracte mentre viola de manera flagrant la llei internacional al Golan en apropiant-se'n l'aigua. Ben al contrari, volem enviar un missatge clar de suport als drets humans universals a la gent del Golan i del Pròxim Orient.

Responsabilitat de les empreses²

La Declaració Universal dels Drets Humans, en el preàmbul, indica que el respecte dels drets humans és una responsabilitat de tots els òrgans de la societat.

Tot i l'obvietat de la cita, tant en l'aspecte moral particular com en el dels òrgans de dret internacional, hi ha una pugna pel que fa a l'exempció de responsabilitats de les empreses privades en els beneficis derivats d'una situació de conflicte o de vulneració dels drets humans.

La cerca de respostes jurídiques a la capacitat de les empreses privades de violar els

² Per més informació, veure llibre " Empresas multinacionales i Derechos Humanos en Derecho Internacional" de Olga Martí- Ortega, Edición Bosch Internacional

drets humans inclou la consideració que el fet que l'estat sigui el principal subjecte d'obligacions en aquesta matèria no significa que altres actors no estatals no ho puguin ser.

D'aquí es desprenen tot un seguit d'instruments internacionals que pretenen tenir en compte la responsabilitat moral de les empreses i el seu paper en la societat basat en premisses ètiques: les Directrius per a Empreses Multinacionals de l'OCDE, la Declaració Tripartita de Principis sobre Empreses Multinacionals i la Política Social de l'OIT, les Normes sobre Responsabilitats de les Empreses Transnacionals i altres Entitats Comercials en Matèria de Drets Humans de la Subcomissió per a la Promoció i Protecció dels Drets Humans de les Nacions Unides, el Pacte Mundial del Secretari General de les Nacions Unides i altres instruments de responsabilitat social corporativa.

En el cas d'Israel, pel fet de formar part d'un conflicte, se li aplica el Dret Internacional Humanitari, els principals documents de referència del qual són els quatre convenis de Ginebra de 1949 i els seus protocols addicionals de 1977. D'acord amb aquests convenis, si bé incumbeix l'aplicació del dret internacional humanitari principalment als estats i als grups armats organitzats, una empresa comercial que faci activitats que estiguin estretament relacionades amb un conflicte també ha de respectar les normes aplicables d'aquesta legislació.

I en el cas concret del Golan siriana, l'apropiació il·legal d'actius comercials durant un conflicte armat o una ocupació, equival a un pillatge, fet que es considera un crim de guerra (IV Conveni de Ginebra, article 33; Reglament de l'Haia, article 47).³

L'anàlisi de la jurisprudència penal internacional demostra que existeixen antecedents que corroboren els intents d'aplicar normes de dret penal internacional a les empreses privades. Els processos penals que seguiren la II Guerra Mundial, si bé no processaren cap empresa, mostraren diversos elements importants. D'una banda, que hi ha antecedents de l'aplicació del dret penal internacional a persones jurídiques i sancions per la seva participació en els abusos més greus de drets humans. De l'altra, els processos contra industrials alemanys i japonesos feren palès que, tot i que els tribunals no tinguessin pròpiament jurisdicció sobre les empreses, els processos se substanciaren des de l'assumpció que les entitats corporatives, com a tals, havien participat en la perpetració dels crims, i que la responsabilitat individual estava directament vinculada amb la responsabilitat col·lectiva.

L'estudi sobre la iniciativa per a la inclusió de les empreses privades en la jurisdicció personal de la Cort Penal Internacional mostra que el desacord pel que fa a la possibilitat que persones jurídiques siguin considerades subjectes d'obligacions, almenys en matèria penal internacional, no és tan obvi como podria semblar. La discussió durant el procés d'elaboració de l'Estatut de Roma demostrà l'existència d'un clar consens pel que fa a la possibilitat que les empreses privades siguin potencials perpetradores d'abusos dels drets humans.

Actualment no és tan lluny de la realitat la possibilitat que la Cort Penal Internacional pugui analitzar la implicació d'empreses en la comissió de crims internacionals en la realització de la seva tasca.⁴

³ Més informació sobre les obligacions de les empreses en conflictes armats a l'Informe del Comitè Internacional de la Creu Roja sobre "Empresas y derecho internacional humanitario" a <http://www.icrc.org/web/spa/sitespa0.nsf/htmlall/74umnj?opendocument>

⁴ És probable que passi, per exemple, en les investigacions en el procés per violacions de drets humans en la República Democràtica del Congo.

Pel que fa a la presumpta responsabilitat de l'empresa Eden Springs en la vulneració dels drets humans al Golan sirià, cal tenir en compte que el cas d'aquesta empresa ja s'ha portat al Parlament europeu⁵. I en el moment que una empresa és acusada o condemnada per cometre alguna violació dels drets humans o per treure'n profit, també podrien ser acusades o condemnades les empreses que hi tinguin vincles.

Les empreses han de tenir un mínim criteri moral per no involucrar-se en negocis sorgits de la violació dels drets humans, de la mateixa manera que la societat ha de tenir un mínim poder d'intervenció davant les empreses que obliden o rebutgen aquest criteri moral.

Per això la denúncia d'empreses com Eden Springs i altres que s'aprofiten de l'ocupació israeliana de les terres de Palestina augmenta, tant des dels moviments socials com des de les institucions internacionals.

⁵ Veure: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getAllAnswers.do?reference=P-2007-6135&language=ES> i <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+WQ+E-2008-0931+0+DOC+XML+V0//ES>

3- EXEMPLES DE BOICOT A EDEN I ALTERNATIVES

Gush Shalom, el grup d'activistes pacifistes israelià, fa campanya de boicot econòmic als productes que provenen de les colònies jueves a Palestina. Impulsa el boicot a Eden Springs des de fa 10 anys⁶.

L'empresa de gelats Ben & Jerry's té reputació com a marca ètica. El juny de 1988 la companyia va tancar un acord amb Eden Springs Ltd/Mayanot Eden per utilitzar només aigua Eden Springs en els seus productes. El grup New Yorkers for a Just Middle East Peace (NIJMEP) va fer una campanya i el setembre del mateix any Ben & Jerry's va cancel·lar el seu contracte amb Eden Springs.

A Escòcia, el magatzem d'Eden Springs a Loanhead va haver de tancar a finals del 2008⁷ per causa de l'èxit de la campanya escocesa de boicot a Eden organitzada per la Scottish Palestine Solidarity Campaign.

A Catalunya i a l'estat espanyol també hi ha hagut casos d'empreses que han cancel·lat contractes amb Eden Springs en relació amb la compra d'aigua per a màquines expendedores.

En general, els indicadors mostren que el boicot als productes israelians comença a ser efectiu. En un article al Jerusalem Post del 30 de març de 2009, el representant de l'associació de comerç exterior israelià Iair Rotloï va dir que un 21% dels exportadors israelians patia una reducció de vendes per la campanya internacional de boicot⁸.

Veiem una mostra de l'efectivitat del boicot i de la preocupació per part de l'empresa espanyola Eden Springs España Ltd per la significació que té el seu vincle amb l'empresa israeliana Eden Springs Ltd/Mayanot Eden en la seva actitud davant la cancel·lació d'un contracte amb una empresa catalana:

Quan l'empresa catalana va informar que volia cancel·lar els serveis que li prestava Eden Springs España Ltd i dels motius que tenia (el boicot a l'empresa israeliana), Eden Springs España Ltd va negar en un primer moment cap vincle amb l'empresa israeliana. Després de quedar en evidència en mostrar-li informació empresarial sobre Eden Springs, va intentar convèncer l'empresa catalana que ignorés la crida al

6 Veure pàgina web: http://zope.gush-shalom.org/home/en/campaigns/boicott_settlements_products/

7 Veure articles a :

<http://www.haaretz.com/hasen/spages/1043425.html>

http://spsc.scottishpsc.org.uk/index.php?option=com_content&view=article&id=2742:israels-eden-springs-taking-hits-from-successful-boicott-campaign&catid=249&Itemid=200132

8 Veure article a : <http://www.jpost.com/servlet/Satellite?cid=1238354477394&pagename=JPost%2FJPArticle%2FShowFull>

Scottish Palestine Solidarity Campaign Boycott Israel Factsheet

Eden Springs

WHO IS EDEN SPRINGS?
Eden Springs Ltd (also known as Mayanot Eden, or Mei Eden) is an Israeli company that bottles, markets and distributes mineral water. Since the 1990s Eden Springs Ltd has expanded throughout Europe. In the UK the company operates as Eden Springs UK Ltd whose primary business is the provision of bottled and plumbed-in water coolers to offices, city council premises and universities.

WHY BOYCOTT EDEN SPRINGS?
In Israel, Eden Springs extracts water from the Salukia spring in the Golan Heights and has a bottling plant in Katzrin, also in the Golan Heights. The Golan Heights is Syrian territory illegally occupied by Israel since June 1967. The UN condemns Israel's actions in illegally occupying the West Bank, Gaza and the Golan Heights and in Security Council resolution 242 emphasised "the inadmissibility of the acquisition of territory by war" and affirmed that a just and lasting peace can only be established when there is a "withdrawal of Israel armed forces from territories occupied". According to the Israeli human rights organisation, B'Tselem (www.btselem.org), "Article 55 of the Hague Regulations limits the right of occupying states to utilize the water sources of occupied territory. The use is limited to military needs and may not exceed past use. Use of groundwater of the Occupied Territories in the settlements does not meet these criteria and therefore breaches article 55." Eden Springs bottles, markets and distributes the water from the Golan Heights, an illegally Occupied Territory, for profit and so is directly complicit, with the state of Israel, in the violation of international law. The water sold here is sourced locally, but the profits head back to the Israeli parent.

IMPACT OF BOYCOTT TO DATE
■ As far back as 1999, Ben & Jerry's (ice cream) cancelled their contract with Eden Springs after a campaign led by New Yorkers for a Just Middle East Peace.
■ After lobbying, Edinburgh Council claimed that legislation introduced by Thatcher to criminalise the boycott of Apartheid South Africa meant they were unable to cancel their Eden Springs contract on human rights grounds. Soon after, Eden Springs lost this major contract on "environmental" grounds as the Council switched to tap water.

www.scottishpsc.org.uk campaign@scottishpsc.org.uk

boicot.

Tot i que utilitza el mateix nom (Eden Springs en llengua hebrea és Mey Eden) i la mateixa iconografia que l'empresa israeliana (<http://www.meyeden.co.il>), i que se'n pot seguir l'evolució en pàgines d'informació empresarial (<http://www.crmz.com/Report/ReportPreview.asp?BusinessId=7752441>), la intenció d'ocultar la seva relació amb l'empresa mare israeliana es pot observar fàcilment consultant les seves pàgines web a l'estat espanyol (<http://www.aguaeden.com>) i a Europa (<http://www.edensprings.com>), on no apareix cap informació sobre el seu origen i el vincle amb l'empresa mare israeliana.

ALTERNATIVES:

Hi ha diverses alternatives a les fonts d'aigua Eden.

A mode d'exemple, us oferim una llista d'empreses que ofereixen els mateixos serveis:

AIGUA DE SANT ANIOL, SA (SANT ANIOL DE FINESTRES)

Tel. 972 44 98 18

www.santaniol.com

AGUA DE BRONCHALES, SA

Tel. 902 18 01 82

www.aguadebronchales.es

ACQUAJET

Tel. 902 15 45 57

<http://www.acquajet.com/localizacion.php>

CANALETAS

Tel. 902 117 096

<http://www.canaletas.com>

4- BOICOT A ISRAEL (CAMPANYA BDS)

La societat civil palestina ha fet una crida al Boicot, les Desinversions i les Sancions (BDS) contra l'estat d'Israel (vegeu annex 5). Es tracta de fomentar el boicot entre les persones consumidores de productes israelians, les desinversions d'empreses i organismes públics en projectes que provinguin d'Israel i les sancions a l'estat d'Israel per la vulneració sistemàtica dels drets humans.

La crida BDS vol frenar la política colonialista i bel·licista de l'estat d'Israel, que des que fou creat el 1948, no ha fet sinó créixer, sense tenir en compte múltiples resolucions de les Nacions Unides.

D'aquesta política n'ha resultat la xifra de més de 4.000.000 de persones refugiades que encara no gaudeixen del dret al retorn a les seves llars.

Aquesta política ha conduït a l'ocupació de Cisjordània, la franja de Gaza, Jerusalem Est i l'altiplà del Golan des del 1967, així com a la continuada expansió de les colònies jueves, sobretot a Cisjordània.

Aquesta política ha comportat la construcció d'un mur segregacionista de més de 700 km, considerat il·legal pel Tribunal de Justícia de les Nacions Unides.

Aquesta política ha portat tota la població de l'estat d'Israel i de Palestina a viure i morir en un sistema militaritzat d'apartheid basat en un racisme ètnic i religiós, violant quotidianament drets humans relacionats amb la integritat física i psíquica de les persones, el dret als recursos bàsics, a la mobilitat, a l'autodeterminació dels pobles i fins i tot a la vida.

Davant aquesta conculcació dels drets humans més fonamentals, hem reprès una eina de lluita de l'oposició a l'apartheid de Sudàfrica dels anys 80 i apostem pel Boicot, les Desinversions i les Sancions a l'estat d'Israel per pressionar-lo per tal que respecti els drets humans i abandoni aquest model de societat colonial, factor imprescindible per establir la pau a la zona.

La campanya de Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) es promou tant des de la societat palestina com des de part de la societat israeliana, així com des de molts sectors de la comunitat internacional, entre els quals la comunitat jueva no sionista.

Tot i que som conscients que la vulneració dels drets humans és una pràctica habitual en molts estats, creiem que el boicot concret a l'estat d'Israel és important pel caràcter concret d'aquest estat (vegeu l'annex 4 sobre l'apartheid), pel paper que juga en la política internacional i per la crida de la societat palestina.

5- PREGUNTES FREQUENTS SOBRE EL BOICOT

Què vol dir fer un boicot a Israel?

La campanya BDS (Boicot, Desinversions i Sancions) pretén fomentar un seguit d'accions per tal de pressionar l'Estat d'Israel perquè deixi de vulnerar sistemàticament els drets humans i la legislació internacional.

La crida al boicot va dirigida a la “societat internacional”, per tal que, a partir de la seva consciència, no consumeixi productes d'empreses israelianes o d'empreses que tinguin vincles comercials amb l'Estat d'Israel. Però el boicot va més enllà de l'àmbit “econòmic”, i també fa referència a la demanda de trencar les relacions amb Israel en els camps acadèmic, cultural i esportiu.

Les desinversions s'adrecen a empreses i estats i demanen l'anul·lació dels acords comercials amb Israel.

La petició de sancions va dirigida als organismes internacionals perquè apliquin amb fermesa sancions a l'Estat d'Israel cada vegada que vulneri el dret internacional i facin un pas més enllà de la simple “condemna”.

Qui decideix que cal fer boicot als productes israelians?

La campanya BDS contra l'Estat d'Israel neix d'una petició de la societat palestina. Més de 170 organitzacions de tot tipus van firmar el juliol 2005 un document que, amb el títol de “Crida al Boicot, les Desinversions i les Sancions”, demanava a la comunitat internacional que donés suport a aquesta campanya de boicot fins que Israel respecti la legalitat internacional i els principis universals dels drets humans.

Per què un boicot a Israel?

Els boicots són un mitjà de pressió per canviar situacions d'injustícia i violència institucional i avançar cap a la justícia i la pau.

La violència institucional exercida per Israel, principalment sobre el poble palestí, però també desenvolupada cap a l'exterior, s'expressa en diversos aspectes:

- L'ocupació militar històrica del territori palestí i part de Síria: amb les massacres, tortures, desplaçaments forçats i altres violències que comporten una agressió bèl·lica, amb la instal·lació de *checkpoints* (punts de control) per controlar i impedir els moviments de la població palestina, amb l'ús d'armes prohibides, com les bombes de fòsfor blanc, amb l'enderroc d'habitatges civils com a arma de guerra, amb la conversió d'hospitals, escoles, mercats i el conjunt de la població civil palestina en objectius militars, amb les presons plenes de preses polítiques, amb la construcció de colònies il·legals, habitades per 475.000 persones i que constitueixen un crim de guerra d'acord amb la IV Convenció de Ginebra...

- El règim d'apartheid que hi ha establert: amb la classificació de la població segons criteris racials i religiosos, amb la construcció d'un mur de formigó que divideix i

escapça el territori palestí (sobre el qual l'Opinió Consultiva de la Cort Internacional de Justícia ha expressat que és "obligació de tots els Estats no reconèixer la situació il·lícita resultant de la construcció del mur i no prestar ajuda ni assistència per mantenir la situació creada per aquesta construcció"), amb el control econòmic de la societat palestina, amb la construcció de carreteres segregades, amb l'espoli de l'aigua, amb la contínua expansió de les colònies dins el territori de la suposada sobirania palestina.

- El foment d'una política exterior agressiva al Pròxim Orient: amb amenaces bèl·liques de caire nuclear, amb la pressió a través dels seus lobbys de poder per desencadenar les croades militars d'Estats Units a la zona, amb les periòdiques incursions bèl·liques al Líban.

- L'exportació de l'àmbit guerrer arreu del món: a través de la indústria armamentística i de control social i amb l'enviament de mercenàries, assessores i mestres de la guerra bruta (com les ensinistradores del paramilitarisme a Colòmbia o del cop d'Estat d'Hondures del passat juny de 2009).

Davant la passivitat o la complicitat dels governs occidentals i orientals respecte dels crims d'Israel, ha arribat l'hora de fer pressió per aïllar aquest règim d'ocupació i apartheid. Amb el boicot mostrem el nostre rebuig a l'ocupació sionista i donem suport als palestins i palestines que ens el demanen.

És eficaç el boicot?

El boicot es pot concebre com una opció individual orientada a la coherència personal vers el consum i les seves conseqüències, o com una campanya col·lectiva dirigida cap a un objectiu concret, com els casos de les campanyes de boicot a la Coca-cola, la Nestlé, La Caixa o altres empreses transnacionals relacionades amb la violació dels drets humans. Aquestes campanyes concretes, en si mateixes, no canvien la causa estructural del problema, però sí que poden ser molt útils inserides dins d'una lluita global.

D'una banda, el boicot directe a l'economia israeliana, la qual és en gran part depenent de l'exterior, pot jugar un paper crucial, tan com han alertat els mateixos diaris israelians i tal com ens ha demostrat l'esforç diplomàtic d'Israel per enfrontar la campanya mundial del boicot o les ràtzies repressives del govern israelià contra els grups que promouen el boicot des de Palestina.

D'altra banda, la campanya de boicot a Israel, com a generadora d'opinió pública, pot forçar governs estatals, empreses o organismes internacionals a canviar la seva postura i els seus lligams amb l'Estat d'Israel.

De mica en mica anem veient com la campanya de boicot a Israel es va estenent i en l'actualitat ja és activa als cinc continents.

Així, el boicot és una forma de:

- Practicar la solidaritat amb el poble palestí i donar suport concret i efectiu a la seva lluita.
- Atendre la crida de la societat civil palestina a favor d'un boicot internacional a Israel.

- Mostrar i denunciar la veritable naturalesa de les pràctiques d'ocupació i apartheid israelianes, com l'espoliació de l'aigua o la construcció del Mur a Cisjordània.
- I, sobretot, acabar amb el suport internacional per a l'apartheid i l'ocupació, ja que no poden sobreviure sense assistència externa. Cancel·lar les seves fonts de suport econòmic i de legitimació constitueix un mètode efectiu i no violent de resistència i solidaritat.

Els mons empresarials israelià i occidental s'han de convèncer que continuar la discriminació i l'ocupació té un rebuig i un cost. Si l'ocupació perjudica els negocis, tindran interès a finalitzar-la. De la mateixa manera que succeí a Sud-àfrica.

ALGUNS MITES SOBRE EL BOICOT

Es pot acusar “d'antisemita” la campanya de Boicot a Israel?

Tot i que no té cap lògica, és l'argument principal que utilitzen els sectors sionistes que es dediquen a desprestigiar tota crítica cap a l'Estat d'Israel.

Encara que la paraula “semita” no faci referència únicament a la població jueva, el terme “antisemita” s'ha emprat per identificar la persecució al poble jueu. Persecució malauradament real en exemples històrics com l'expulsió de la població jueva durant el regnat dels Reis Catòlics, els pogroms de la Rússia tsarista o l'holocaust de l'Alemanya nazi, per citar-ne alguns.

La campanya de Boicot a Israel no té res a veure amb la persecució del poble jueu, ja que no pretén boicotejar una cultura o una religió, sinó un model d'Estat.

L'Estat d'Israel no representa ni la cultura ni la religió jueves. De fet, hi ha organitzacions jueves, com la Xarxa de Jueus Antisionistes, que recolzen la campanya de Boicot a Israel (annex 6), o la recent creada Associació Catalana de Jueus i Palestins -JUNTS.

El boicot perjudica persones innocents i no els governs. Els boicots destrueixen llocs de treball.

Els boicots ciutadans no han conduït històricament a la ruïna de les empreses o països, sinó a un canvi de les seves polítiques. El boicot ciutadà contra Israel pretén pressionar políticament el Govern i la societat israeliana perquè aturin l'opressió del poble palestí.

No és versemblant que el boicot arribi a perjudicar treballadors innocents. La campanya afecta més la imatge i les consciències que no pas l'economia real. Ara bé, si es produís aquesta improbable eventualitat, com el boicot a Sud-àfrica podia perjudicar els minaires negres o els atletes innocents, el boicot de Gandhi algun obrer anglès o el de Luther King algun empleat de la companyia d'autobusos d'Alabama, si es produís aquesta improbable eventualitat, es tractaria d'un mal molt menor comparat amb aquell que es vol combatre. No es pot deixar de lluitar contra el colonialisme perquè hi hagi honrats treballadors que en podrien sortir perjudicats. Cal ponderar la magnitud dels perjudicis i del bé que es persegueix. S'han d'anteposar els drets humans a uns hipotètics llocs de treball. I cal recordar que són les mateixes treballadores palestines, explotades en els camps de conreu de les colònies israelianes, les qui demanen el boicot.

A més a més, la campanya BDS col·labora i es coordina amb els sectors socials israelians que s'oposen a les polítiques bel·licistes i d'apartheid del seu govern.

La mesura del boicot en un conflicte nega el diàleg entre les dues parts per a la resolució del conflicte

Actualment, el "diàleg" que hi ha entre Israel i Palestina es basa en una ocupació militar en expansió contínua d'Israel vers Palestina. No hi ha diàleg real, sinó dominació i ocupació: bloqueig i bombardeigs a la Franja de Gaza, construcció del mur i de noves colònies a Cisjordània, increment de la pressió i la segregació sobre la població palestina resident dins l'Estat d'Israel. De fet, fins i tot les mateixes organitzacions israelianes que han mostrat el seu suport vers la població palestina s'han vist perseguides i assetjades pel govern israelià.

El comerç no té res a veure amb la política. Les empreses no són culpables del que faci el seu govern

El comerç sí que té relació amb la política, i tant!, i encara més en els casos de colonialisme. Per una banda, la política regula i afavoreix determinats tipus de comerç, i, per l'altra, el comerç té molta capacitat de pressió i persuasió sobre la política i els que la dirigeixen.

El món acadèmic, cultural o esportiu no té res a veure amb la política. Aquests sectors no són culpables del que faci el seu govern

Ens agradi o no, l'Estat d'Israel utilitza el camp acadèmic, el cultural i fins l'esportiu com a arma ideològica. El simple fet de crear un estat racial en un territori ja poblat per altres comunitats i cultures ha requerit un esforç ideològic i propagandístic que acompanyés les operacions militars. El món acadèmic, cultural i esportiu israelià juga un paper clau en la legitimació de l'Estat. Actualment, aquests sectors també serveixen de façana a la voluntat de l'Estat d'Israel de mostrar-se com una "democràcia occidental" enmig d'un entorn hostil, promovent la maquiavèlica "lluita de civilitzacions".

I per què centrar-nos en el Boicot a Israel i no en d'altres estats?

Som conscients que els Drets Humans poden ser vulnerats a tots els Estats que existeixen sobre el planeta terra, i en molts d'ells aquesta vulneració arriba a situacions que es podrien qualificar de barbàrie.

El boicot a Israel no exclou altres boicots. La seva particularitat simplement es basa en els quatre aspectes centrals ja exposats anteriorment.

O sigui, no es pot tenir relació amb una persona israeliana encara que sigui antisionista?

El Boicot a Israel és un boicot col·lectiu, a la institució que representa Israel, no a persones individuals. Si una israeliana es posiciona clarament en contra de l'Estat sionista d'Israel no té perquè ser objecte del Boicot. També hem d'entendre que com totes les dinàmiques polítiques, hi ha múltiples característiques específiques que poden fer variar anàlisis o actuacions. Però hem d'entendre, a nivell general,

que el Boicot a Israel fa referència a tot el que representi o legítimi l'Estat d'Israel i la seva política colonialista i d'apartheid.

Recorda...

El boicot contra l'apartheid sud-africà fou iniciat per persones i grups independents. Va créixer de manera lenta però ferma i al final es convertí en un boicot total: econòmic, esportiu, cultural, acadèmic i turístic. Sud-àfrica fou obligada a canviar. Israel pot seguir el mateix camí.

L'única via que tenim per pressionar Israel és la protesta ciutadana internacional a través de tots els tipus de boicot.

ANNEX 1: EVOLUCIÓ DE LA PROPIETAT DE L'EMPRESA

Eden Springs España és propietat i marca de l'empresa israeliana Eden Springs Ltd (coneguda també per Mayanot Eden), per la qual és dirigida i controlada. Antonio Alarcón és actualment el director d'Eden Springs España, amb seu a l'Hospitalet de Llobregat.

Eden Springs Ltd/Mayanot Eden és una empresa israeliana (recollida en el Tel Aviv Stock Exchange com MEYD) que envasa, comercialitza i distribueix aigua mineral. Des dels anys 90, Eden Springs Ltd opera a Europa.

El 2003, Eden Springs Ltd/Mayanot Eden va signar un acord amb el Grup Danone per crear una companyia joint venture, 'Danone Springs of Eden', per portar a terme la seva activitat en el mercat europeu. Aquest acord implicava que Eden Springs Ltd/Mayanot Eden dirigís i controlés les activitats d'aquesta companyia.

Roni Naftali, President d'Eden Springs Ltd/Mayanot Eden va mantenir la marca 'Eden Springs' com a part de les noves operacions amb el Grup Danone. Com a resultat de l'acord, Naftali va negociar amb The Marker (la revista de negocis del rotatiu Ha'aretz) que el reconeguessin com 'El Venedor de l'any'.⁹

El 8 de maig de 2007 Eden Springs Ltd/Mayanot Eden va anunciar la intenció de comprar al Grup Danone la seva part de la joint venture. Les notícies econòmiques d'Israel van difondre que Eden Springs havia de pagar 86 milions per la compra del 59% del holding Grup Danone i que desembosaria al Grup Danone 10 milions addicionals per la seva participació en l'Eden Springs, i Eden Springs va afirmar que havia decidit quedar-se amb tota l'empresa atès que el Grup Danone volia abandonar la joint venture.

Les Bloomberg News també van informar el 8 de mag de 2007 que el Grupo Danone SA estava d'acord de vendre la seva participació majoritària de la joint venture d'aigua Danone Springs of Eden BV al seu soci israelí Mayanot Eden Ltd.¹⁰

El 12 de juliol de 2007 Mark Reimer, Director de Marketing d'Eden Springs (Europa) SA, va publicar un article de premsa en què confirmava que el 12 de juliol de 2007, Eden Springs Ltd/Mayanot Eden assumia la propietat en solitari de l'empresa.¹¹

Els informes financers intermediaris del Grup Danone del 30 de juny de 2007 van confirmar que el maig de 2007, el Grupo va signar una acord per vendre la seva participació en la Danone Springs of Eden, BV (HOD - Europe), i que la supressió de la Danone Springs of Eden, BV es portaria a terme el juliol de 2007.

⁹ http://www.themarker.com/eng/archive/arc_article.jhtml?ElementId=gr20050214_01e

¹⁰ <http://www.bloomberg.com/apps/news?pid=newsarchive&sid=aswL.h195Y1c>

¹¹ http://www.aguaeden.com/pdf/es_120707.pdf

ANNEX 2: EL GOLAN SIRIÀ I "LA GUERRA DE L'AIGUA" A PALESTINA

1- EL GOLAN SIRIÀ

La nostra preocupació es basa en el fet que la companyia "Eden Springs" es troba a Katzrin, al Golan siria. El Golan siria és un territori de sobirania siria que les forces israelianes ocupen des de la Guerra dels Sis Dies, al 1967. Amb aquesta ocupació Israel ha expulsat a més de 120.000 persones d'aquestes terres (la majoria habitants siris però també refugiats palestins). Alhora Israel ha destruït dues ciutats, 133 pobles i 61 granges. Després d'aquesta devastació només resten 6.396 habitants en sis pobles. Per la seva banda, Israel ha construït més de 40 colònies i ha traslladat al territori més de 18.600 colons.

El govern siria sempre ha instat Israel a que se'n vagi del Golan siria i la gent del Golan sempre ha resistit contra la "israelització" de la seva terra. Igual que a Cisjordània, la franja de Gaza i Jerusalem Est, se'ls demana la retirada de les tropes i el desmantellament dels assentaments israelians, condició prèvia per qualsevol acord que porti cap una resolució justa.

Estatus del Golan siria:

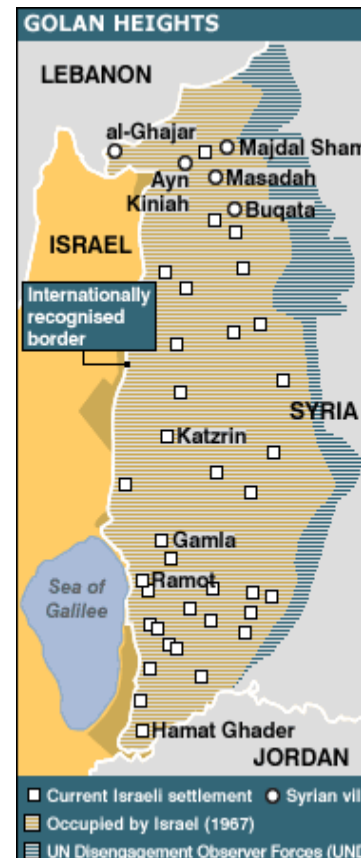
L'any 1981 el parlament israelià va aprovar la "Llei dels Alts del Golan" amb què va annexionar unilateralment i de forma il·legal aquest territori. Al desembre de 1981 la resolució 497 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides va declarar il·legal aquesta annexió.

La resolució de les Nacions Unides 59/33 de gener de 2005 en relació amb el Golan siria reafirma que " la decisió israeliana del 14 de desembre de 1981 d'imposar les seves lleis, jurisdicció i administració als Alts del Golan sirians ocupats és nul·la, buida i, en qualsevol cas, no te validesa", tal i com va confirmar el Consell de Seguretat en la seva resolució 497 (1981). També insta Israel a derogar-la i recorda "el principi fonamental de la inadmissibilitat de l'annexió del territori per la força, d'acord amb les lleis internacionals i la Carta de les Nacions Unides" que a més s'accentua amb "la il·legalitat de la construcció d'assentaments i d'altres activitats al Golan siria ocupat des de 1967"

A dia d'avui cap estat no ha reconegut l'annexió del Golan siria. Durant anys hi ha hagut moltes altres resolucions de les Nacions Unides reafirmant la postura que el Golan siria és un territori il·legalment ocupat per Israel.

L'estratègia hidràulica d'Israel el 1967

-L'ocupació del Golàn per part d'Israel a la Guerra dels Sis Dies tenia un doble interès hidro-estratègic: d'una banda li permetia controlar els recursos del Baniyas, que proveeix al voltant d'una quarta part del cabal de l'Alt Jordà, així com el curs

descendent del Yarmouk, d'on Israel en bombeja 100 milions de metres cúbics. I de l'altra, bloquejava tots els projectes hidràulics jordano-sirians (transvasament del Baniyas cap al Yarmouk, construcció de la presa de Maqarrin, vigilància de les preses d'aigua jordanes d'alimentació del canal de Ghor).

L'ocupació militar de Cisjordània permetia a Israel controlar l'aigua d'aquesta regió i disposar-ne a caprici: ja a l'estiu de 1967 l'aigua de Gaza i Cisjordània va quedar sota el control de la companyia israeliana Mekorot i les autoritats militars d'ocupació van començar a posar en pràctica un reglament desmesurat i injust, prohibint tot augment en el consum d'aigua. Així, el bombejament d'aigua del Jordà va quedar prohibit per raons de seguretat, condemnant així tota l'agricultura palestina de regadiu de la vall, alhora que es limitava de manera draconiana la perforació de nous pous (molt poques peticions foren acceptades, només 11 entre l'any 1967 i 1983). A més a més, a partir de l'any 1975 Israel va instal·lar comptadors als pous palestins i va limitar el consum per la irrigació.

En resum, la posada en marxa de la Guerra dels Sis Dies va permetre de dur a la pràctica una estratègia hídrica al voltant de dos eixos essencials:

- La imposició d'una restrictiva legislació que permet limitar i controlar el consum d'aigua per part de les poblacions dels territoris palestins.
- L'ocupació de l'espai geogràfic per bases militars i colònies de població.

2- LA GUERRA DE L'AIGUA

L'any 1920 Chaim Weizmann, l'aleshores president de l'organització sionista mundial, va escriure: "Tot el futur econòmic de Palestina (Gran Israel) depèn del seu aprovisionament d'aigua... aquest recurs ha de provenir de la muntanya Hermon (a la frontera entre el Líban i Síria), de les fonts del Jordà (llac de Tiberíades) i del Líban (zona sud). Considerem essencial que la frontera nord de Palestina inclogui la vall del Litani en una amplada de 25 milles, així com les cares sud i oest del mont Hermon... fins i tot si la totalitat del Jordà i del Yarmouk es trobessin incloses a Palestina, no hi hauria aigua suficient per a satisfer totes les nostres necessitats".

"Sense acord sobre l'aigua no hi haurà pau... atès que per a Israel és més important l'aigua que la pau". Yitzhak Rabin.

Aigua: les dades

- L'abastament mitjà d'aigua de les comunitats palestines dins els territoris ocupats palestins és de gairebé 63 litres per càpita i dia a Cisjordània i 140 a Gaza¹². A Israel, el consum domèstic per càpita és tres vegades superior.
- La majoria de palestins de Cisjordània i de Gaza no tenen accés al subministrament d'aigua neta, potable i assequible econòmicament.
- Només el 7% de l'aigua disponible a la franja de Gaza compleix els estàndards de la OMS¹³

12 Palestinian Hidrology Group, Closure and Siege on the Occupied Palestinian Territories, Ramallah 2003. [http:// www.phg.org](http://www.phg.org)

13 UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, Gaza Strip Humanitarian Factsheet, Jerusalem 2007. <http://www.ochaopt.org>

- Tot i que el 69%¹⁴ de les llars palestines estan connectades amb les xarxes públiques d'aigua, la majoria són velles i necessiten urgentment reparacions ; el 37% de comunitats rurals encara no hi estan connectades. Entre el 35% i el 50% de l'abastament de l'aigua es perd per les fugues.
- Israel, i especialment les seves colònies, utilitza el 37% de l'aigua de l'aqüífer de l'est, situat completament a Cisjordània¹⁵.
- Preu de l'aigua d'ús domèstic: palestins dels territoris ocupats: 2€/m3 (mateix preu que a França, on el nivell de vida és 15 vegades més elevat, o que a Israel, on és 10 vegades superior). Colons israelians a Cisjordània: 0'5 €/m3 (l'aigua és subvencionada per l'estat israelià)¹⁶
- El preu de l'aigua subministrada pels dipòsits privats ha augmentat entre un 200% i un 300 % des de la 1a Intifada¹⁷

Qualitat de l'aigua

La qualitat de l'aigua és la segona dimensió de la crisi de l'aigua. És una preocupació primària, especialment a la franja de Gaza, on la sobre extracció (l'extracció de l'aigua en quantitats que superen la capacitat de recarrega dels aqüífers) comporta la filtració d'aigua salada de la mar Mediterrània al curs d'aigua subterrani. Només el 7% de l'aigua de la franja de Gaza compleix els estàndards de l'Organització Mundial de la Salut. Les malalties detectades als hospitals inclouen còlera, disenteria, hepatitis i la febre groga.

Tanmateix, la situació també és difícil a Cisjordània atès que tots els territoris palestins es caracteritzen per un ús extens i poc adequat de pesticides i de fertilitzants en el sector agrícola i per l'absència i la insuficiència de la infraestructura de tractament d'aigües residuals.

El 31% de les llars palestines no estan connectades a una xarxa de sanejament de l'aigua. Les aigües residuals s'acostumen a recollir i abocar a les lleres seques dels rius, a zones agrícoles o als marges dels camins. Cada any 50 milions de metres cúbics d'aigües residuals no tractades són abocades als aqüífers i es filtren en les xarxes de distribució antigues. Només el 7% de les aigües residuals recollides es tracten totalment i només hi ha una depuradora d'aigües residuals que funcioni al 100% en tot Cisjordània.

Les aigües residuals no tractades de les colònies israelianes i els residus perillosos de les zones industrials israelianes (com és el cas de Barkan, al costat de l'assentament d'Ariel) també contribueixen a la contaminació de l'aigua subterrània i, per tant, les fonts locals que fan servir els palestins.

Accés i distribució

14 Palestinian Hidrology Group, Continued Israeli Assault during the Intifada, Ramallah 2005. Available at: <http://www.phg.org>

15 B'Tselem, Thirsti for a Solution. The Water Crisis in the Occupied Territories, Jerusalem 2000. <http://www.btselem.org/English>

16 Font: atlaséco

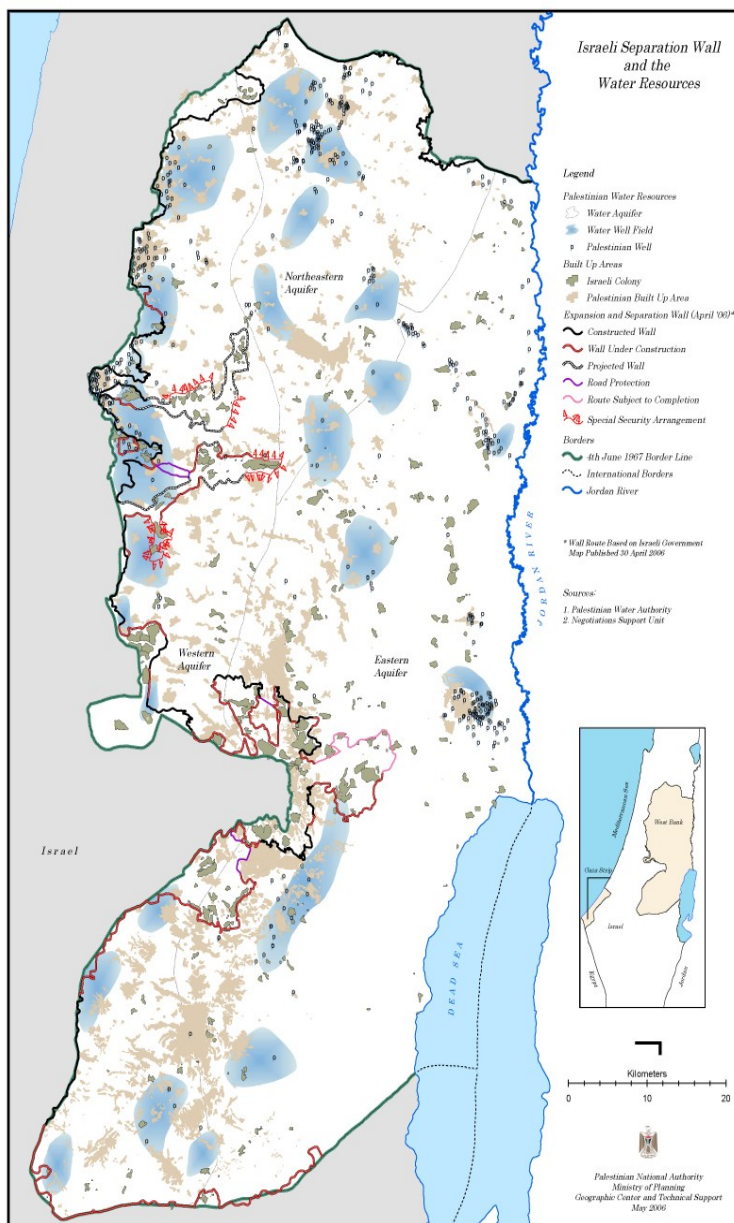
17 Amnistia Internacional, Enduring Occupation. Palestinians Under Siege, London 2007

Aigua subterrània:

Els israelians i els palestins comparteixen dos sistemes d'abastament d'aigua relacionats: el sistema subterrani - l'aqüífer de la muntanya que travessa la frontera entre Cisjordània i Israel, i el sistema superficial - la conca del riu Jordà - que pertany a Jordània, Síria i el Líban.

Es divideix normalment en tres aqüífers secundaris. El primer, l'occidental, té una alta qualitat de l'aigua. La major part de la seva àrea de recarrega és a Cisjordània, mentre que tot l'emmagatzematge es fa a Israel i el 95% de l'aigua és utilitzada a Israel. El segon, l'aqüífer del nord, té la seva zona de recarrega i emmagatzematge dins de Cisjordània. Tot i així, Israel hi extreu gairebé el 70% de l'aigua.

Per últim, hi ha l'aqüífer de l'est, que és totalment a dins de Cisjordània i del qual Israel consumeix un 37% de l'aigua, sobretot per a colons.

L'ecosistema sencer està en perill per l'acció sobre el 90% de l'aigua, amb embassaments i estacions de bombejament instal·lades al llarg de la seva ruta i la descàrrega d'aigües residuals i dels residus agrícoles.

Aigua superficial:

Des de l'ocupació Israeliana de 1967, és cada vegada més difícil per als palestins accedir als recursos hídrics de la conca del riu Jordà. Les accions unilaterals¹⁸ israelianes i, fins i tot, jordanes, per explotar les aigües del riu Jordà han reduït el flux del riu i han afectat negativament el mar Mort, que s'està dessecant a un ritme alarmant. No hi ha cap altre curs d'aigua superficial disponible per als palestins llevat

¹⁸ Entre aquestes accions hi ha el National Water Carrier israelià que desplaça l'aigua del llac Tiberiades al desert del Nègueb.

de petites fonts estacionals.

Aigua de pluja:

Per causa de la creixent manca d'abastaments d'aigua en els darrers 5 anys, moltes comunitats rurals no connectades a la xarxa de distribució d'aigua han tornat a la recollida de l'aigua de la pluja en dipòsits.

Al voltant del 50% de l'abastament d'aigua encara es compra directament a Mekorot, la companyia d'aigua israeliana, que prové de pous robats dins de Cisjordània. Carreguen als palestins més que a les seves contraparts israelianes per l'aigua: Mekorot carrega als israelians 1.8 NIS (New Israeli Shekel) per metre cúbic mentre que als palestins els carrega una mitjana de 2.5 NIS també per metre cúbic.

Per assegurar abastaments d'aigua continus pels colons israelians (particularment durant els mesos d'estiu), Mekorot redueix o talla temporalment el subministrament a les comunitats palestines. Uns 230.000 colons israelians a Cisjordània gaudeixen d'un flux continu d'aigua i com a mitjana consumeixen aproximadament 6 vegades més aigua que els palestins.

Israel impedeix als palestins l'accés als seus recursos hídrics tant legalment, com tècnica i física. Legalment, la conseqüència principal de la classificació de l'aigua com a "propietat pública" (israeliana)¹⁹ fa necessari qualsevol permís per perforar nous pous o per reparar els ja existents²⁰. A més a més hi ha quotes que limiten la quantitat d'aigua extreta de cada pou. En molts casos, la privació a l'accés a les seves terres provoca també la privació a l'accés als recursos hídrics en general. Les expropiacions, de fet, es realitzen freqüentment per l'establiment de zones militars a les reserves naturals, sobretot a la vall del Jordà.

Tècnicament, Israel no fa cap esforç per mantenir el sistema d'aigua, ni els pobles palestins -que depenen d'assignacions fixades per Israel- tenen els mitjans financers per intervenir. Durant tots aquests anys els pous agrícoles palestins vells s'han assecat com a resultat de la perforació i del bombejament de pous israelians més fondos. La negligència de la infraestructura és una política deliberada israeliana i va més enllà del sector de l'aigua. El volum de despesa en els territoris palestins, en tots els sectors, és inferior als ingressos fiscals que Israel recapta de la població palestina.

Per causa de les barreres físiques i les restriccions, el preu de l'aigua subministrada per dipòsits privats ha augmentat entre un 100% i un 200% per metre cúbic des del començament de la Intifada.

Ocupació militar, incursions i tancament israelià

Les operacions militars israelianes des del 2000 a Palestina han causat la destrucció extensa o el dany de les infraestructures de sanejament. Les zones més afectades durant les incursions militars al maig de 2004 són Rafa i Beit Hanoun a Gaza i Nablus

19 Després de la guerra del 1967, Israel ocupa Cisjordània i Gaza, i s'apropia dels seus recursos hídrics (mitjançant un ordre militar - Militari Order- n°92)

20 Tots els projectes palestins d'aigua o d'aigües residuals a Cisjordània es sotmeten a l'aprovació tècnica a través del comitè conjunt palestí-israelià de l'aigua (Joint Water Committee). Les decisions es prenen amb el consens, cosa que significa que Israel pot vetar qualsevol projecte palestí. Al voltant de 150 projectes d'aigua i de sanejament encara són pendents d'aprovació per "motius tècnics i de seguretat". Només un nou pou palestí ha estat aprovat en l'aqüífer occidental des de 1993. Les proposicions israelianes per a les canonades que subministren l'aigua als assentaments israelians no es tracten en el JWC.

a Cisjordània. A la destrucció israeliana produïda pels militars hem d'afegir tot tipus d'accions de sabotatge per part dels colons.

El règim israelià de tancament i les restriccions des del 2000 (tocs de queda, *check points* (punts de control), trinxeres, blocs a les carreteres...) han afectat la capacitat de manteniment de les infraestructures de les aigües residuals i d'abastament de dipòsits d'aigua. A Jenin, 40.000 metres cúbics de residus sòlids s'han acumulat dins la zona morta que ocupava la depuradora d'aigües residuals perquè el tancament militar israelià prohibeix l'accés al lloc de descàrrega a Qabatiia.

El mur

La construcció del mur dins de Cisjordània i la consegüent creació de tres enclavaments palestins aïllats de la resta de Cisjordània ha separat, fins ara, les comunitats agrícoles de 39 pous d'ús agrícola en els districtes de Qalqiliia, de Tulkarem i de Jenin. Els grangers palestins en aquestes àrees han de sol·licitar permís a les autoritats militars israelianes per accedir a la seva terra i als pous a través de les "portes agrícoles regulades", si es que l'accés no se'ls nega del tot. Només a la zona de Qalqiliia, Israel ha destruït més de 35.000 metres de canonades d'aigua i 25 pous, cisternes i dipòsits. Mentrestant anivella la terra per a la construcció del mur. Unes 200 cisternes estan aïllades per causa del mur a Cisjordània.

La construcció del mur també ha significat haver d'arrencar desenes de milers d'arbres i l'aïllament de centenars de *dunums* (1 dunum= 1.000 m²) de terra. S'ha forçat a molts grangers a abandonar la seva propietat i ara formen part de les bosses de treballadors amb salaris baixos que treballen a les colònies properes.

Més informació a :

<http://www.palestinemonitor.org/spip/spip.php?article14>

ANNEX 3: RESOLUCIONES DE L'ONU

IV Regulacions de l'Haia de 1907

- L'article 46 estipula que "la propietat privada... ha de ser respectada...[i] no pot ser confiscada".
- L'article 47 afirma clarament que "l'expoli és formalment prohibit".
- L'article 52 de les Regulacions de l'Haia contempla la requisita de propietat quan estigui relacionada amb els recursos del país si l'ús que en fa l'exèrcit ocupant és limitat i la potència ocupant paga per ella.
- L'article 55 estipula que la potència ocupant "deu ser considerada únicament com administradora usufructuària de edificis públics, bens immobles, boscs i bens agrícoles situats en el territori ocupat. Aquest ha de salvaguardar aquestes propietats i administrar-les segons les formes de l'usdefruit".

Quarta Convenció de Ginebra 1949

- L'article 53 de la IV Convenció de Ginebra prohibeix "la destrucció de bens mobles o immobles, propietat pertanyents individuals o col·lectivament a persones particulars, a l'estat o a col·lectivitats públiques, a organitzacions socials o a cooperatives".
- L'article 55 estipula que "la potència ocupant no podrà requisar queviures, articles o subministraments mèdics que hi hagi en el territori". L'article afirma clarament que la potència ocupant "no podrà requisar queviures per a ús de la seva pròpia població".

Resolucions de les Naciones Unidas

- Declaració de 1962 sobre la sobirania permanent sobre els recursos naturals

La declaració afirma que "el dret dels pobles i nacions a la sobirania permanent sobre la seva riquesa i recursos naturals s'ha d'exercir en benefici del seu desenvolupament nacional i del benestar de la població de l'estat en qüestió".

La violació d'aquest dret és "contrària a l'esperit i als principis de la Carta de les Nacions Unides i obstaculitza el desenvolupament de la cooperació internacional i de la preservació de la pau".

- Resolució 3336 de l'ONU de 1974. (XXIX) sobre la sobirania permanent sobre els recursos nacionals en els territoris àrabs ocupats:
"Reafirma el dret dels estats àrabs i de la població dels territoris de la qual estiguin sota ocupació israeliana, a la completa i efectiva sobirania permanent sobre tots els seus recursos i riquesa".
També reafirma que "totes les mesures que Israel prengui per explotar els recursos humans, naturals o altres, i la riquesa dels territoris àrabs ocupats, són il·legals, per la qual cosa s'insta a Israel a revocar immediatament aquestes mesures".

- Resolució 59/251 del 7 de març de 2005 sobre la sobirania permanente del poble palestí dels territoris ocupats sobre els seus recursos naturals, inclosa també la població de Jerusalem Est i la població àrab establerta al Golan sirianà ocupat :
"Reafirma els drets inalienables del poble palestí i de la població del Golan sirianà ocupat sobre els seus recursos naturals, incloent-hi terres i aigua".
"Insta Israel, la potència ocupant, a no explotar, malmetre, causar pèrdues o minves o posar en perill els recursos naturals del territori palestí ocupat, incloent-hi Jerusalem Est i el Golan sirianà ocupat".

ANNEX 4: APARTHEID²¹

El 30 de novembre de 1973, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Convenció Internacional sobre la Repressió i el Càstig del Crim d'Apartheid²² (en endavant, Convenció sobre l'Apartheid), després de més de dues dècades de treball per part dels òrgans de les Nacions Unides i de les denúncies sobre el sistema de discriminació racial institucionalitzada que el govern sudafricà estava imposant a la població negra i asiàtica.

Aquesta Convenció estableix que "... l'apartheid és un crim de lesa humanitat i que els actes inhumans que resulten de les polítiques i pràctiques d'apartheid i les polítiques i pràctiques anàlogues de segregació i discriminació racial que es defineixen a

21 Per Luciana Coconi. Llicenciada en Dret per la Universitat Nacional de Cordova, Argentina (2000). Master en Estudis Internacionals per la Universitat de Barcelona (2003). Es autora de diverses publicacions e informes com "Apartheid contra el poble Palestí" (veure: http://www.palestina.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=653767&Itemid=623&lang=ca).

22 Convenció Internacional sobre la Repressió i el Càstig del Crim d'Apartheid, adoptada i oberta a la signatura i ratificació per l'Assamblea General en la seva resolució 3068 (XXVIII), de 30 de novembre de 1973. Entrada en vigor: 18 de juliol de 1976, de conformitat amb l'article XV.

l'article II de la present Convenció, són crims que violen els principis del dret internacional, en particular els propòsits i principis de la Carta de les Nacions Unides, i que constitueixen una amenaça seriosa per la pau i la seguretat internacionals". Són declarades criminals "les organitzacions, les institucions i els particulars que cometen el crim d'apartheid" (article I).

A continuació (article II) s'especifiquen quins són els actes comesos que constitueixen apartheid amb l'objectiu d'instituir i mantenir la dominació d'un grup racial sobre un altre i d'oprimir-lo:

"a) La denegació a un o més membres d'un o més grups racials del dret a la visa i a la llibertat de la persona: i) Mitjançant l'assassinat de membres d'un o més grups racials; ii) Mitjançant atemptats greus contra la integritat física o mental, la llibertat o la dignitat dels membres d'un o més grups racials, o el seu sotmetiment a tortures, penes o tractes cruels, inhumans o degradants, iii) Mitjançant la detenció arbitrària i la presó il·legal de membres d'un o més grups racials;

b) La imposició deliberada a un o més grups racials de condicions d'existència que hagin portat a la seva destrucció física, total o parcial;

c) Qualsevol mesura legislativa o d'un altre ordre destinada a impedir a un o més grups racials la participació en la vida política, social, econòmica i cultural del país i a crear deliberadament condicions que impedeixin el ple desenvolupament d'aquest grup o aquests grups, en especial denegant als membres d'un o més grups racials els drets humans i les llibertats fonamentals, entre elles el dret al treball, el dret a formar associacions sindicals reconegudes, el dret a l'educació, el dret a sortir del seu país i a tornar-hi, el dret a una nacionalitat, el dret a la llibertat de circulació i de residència, el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques;

d) Qualsevol mesura, incloses les de caràcter legislatiu, destinada a dividir la població segons criteris racials, creant reserves i guetos separats pels membres d'un o més grups racials, prohibint els matrimonis mixtes entre membres de diferents grups racials i expropiant els béns arrels que pertanyen a un o més grups racials o als membres dels mateixos;

e) L'explotació del treball dels membres d'un o més grups racials, en especial sotmetent-los a treball forçat;

f) La persecució de les organitzacions i persones que s'oposen a l'apartheid privant-les de drets i llibertats fonamentals".

Aquesta Convenció va ser ratificada per 107 estats, entre els quals no es troba el d'Israel. El fet que Israel no s'hagi compromès amb la ratificació d'aquesta Convenció no l'eximeix de responsabilitats a nivell internacional, ja que l'apartheid és un crim de lesa humanitat que com a tal, agreuja a tota la comunitat internacional. I l'obligació de reprimir i castigar els crims de lesa humanitat no es deriva només dels textos dels tractats, sinó que constitueix una norma imperativa generada a partir del costum internacional i per tant vincula i obliga als estats més enllà de que hagin ratificat tractats internacionals o no.

Tenint en compte el que estableix aquesta Convenció, podem veure que moltes lleis israelianes són clarament discriminatòries i segregacionistes, atès que estableixen

diferents drets per les persones, depenent de si són àrabs o jueus. Es poden citar per exemple les lleis següents:

Llei del Retorn de 1950. Aquesta llei afavoreix la immigració de jueus nascuts a qualsevol part del món cap a l'estat d'Israel, garantint-los tots els drets civils i polítics dels que gaudeixen els jueus ciutadans d'Israel. Aquesta llei va ser modificada el 1970 per ampliar aquest dret "de retorn" als "fills i néts de jueus, cònjuges de jueus, als cònjuges de fills de jueus i als cònjuges de néts de jueus". "Jueu" és definit com tot aquell nascut de mare jueva o qui s'ha convertit al judaisme i no és membre de cap altra religió. Aquesta llei exclou als "no jueus", és a dir, als palestins que van néixer allà i van haver de marxar durant les guerres i a qui se'ls nega retornar al seu lloc de naixement. D'aquesta manera s'impedeix el retorn dels refugiats palestins, tot vulnerant el "dret a sortir del seu país i a retornar-ne" (article II, apartat c, Convenció sobre l'Apartheid).

Llei de Ciutadania de 1952. A través d'aquesta llei es confereix la ciutadania de forma automàtica a tots els que emigren a l'estat d'Israel sota la Llei del Retorn. Els "no jueus" per accedir a la ciutadania han de provar la seva residència i passar un seguit d'examins. En aquests casos, la ciutadania es concedeix de forma discrecional pel Ministeri d'Interior. Amb aquesta llei es nega als palestins arabo-israelians el "dret a una nacionalitat" (article II apartat c, Convenció sobre l'Apartheid).

Llei de l'Estatut Israelità de 1952. Aquesta llei autoritza a l'Organització Sionista Mundial/Agència Jueva i als seus filials, inclòs el Fons Nacional Jueu, a controlar la majoria de la terra d'Israel amb la finalitat de beneficiar exclusivament als jueus. A través d'aquesta llei s'institucionalitza la confiscació sistemàtica i a gran escala de terres i propietats palestines per l'estat d'Israel i la transferència de la propietat a aquests organismes. Això constitueix una forma institucionalitzada de discriminació perquè aquests organismes negaran, per la seva pròpia naturalesa, la utilització d'aquestes propietats a aquells que no siguin jueus²³. Aquesta llei és una mesura legislativa que oprimeix el poble palestí "expropiant-ne els béns arrels que pertanyen a un o més grups racials o als membres dels mateixos" (article II apartat d, Convenció sobre l'Apartheid).

Llei sobre ciutadania i entrada a Israel de 2003. Aquesta llei prohibeix als palestins dels territoris ocupats reagrupar-se amb els seus cònjuges i fills que viuen a l'estat d'Israel. En aquesta llei s'estableix que només s'estudiaran les sol·licituds de reagrupació familiar per obtenir la residència a Israel de les dones palestines majors de 25 anys i dels homes palestins majors de 35²⁴. Aquesta llei només afecta als palestins, el que constitueix un altre cas flagrant de discriminació. Vulnera els drets dels palestins pel fet de "crear deliberadament condicions que impedeixen el ple desenvolupament de tal grup o tals grups, en especial denegant als membres d'un o més grups racials els drets humans i llibertats fonamentals" i entre d'altres, també vulnera "el dret a la llibertat de circulació i residència" (article II, apartat c, Convenció sobre l'Apartheid).

Llei relativa a la documentació identificadora. La targeta d'identitat

23 Conclusions i recomanacions del Comitè dels Drets Econòmics, Socials i Culturals, Israel, U.N. Doc. E/C.12/1/Add.27 (1998), paràgraf 11.

24 El Tribunal Suprem israelità ratifica una altra llei de tipus apartheid que prohibeix la reagrupació familiar entre àrabs-israelians i els seus cònjuges palestins", www.webislam.com, 15 de juny de 2006.

israeliana (Teudat Zehut), obligatòria per a tots els residents a partir dels 16 anys d'edat, indica si el seu titular és jueu o no, qun s'inclou la data de naixement segons el calendari hebreu, el que determina on poden viure, l'accés a programes de benestar del govern, etc. Aquesta llei discrimina els titulars de la identificació segons criteris racials: és una mesura legislativa "destinada a impedir a un o més grups racials la participació en la vida política, social, econòmica i cultural del país" (article II apartat c, Convenció sobre l'Apartheid).

Llei de propietat absent de 1950. Aquesta llei estableix que tots els palestins que a partir de 1950 no es trobaven físicament a les seves propietats (cases, camps, etc.) perdien tot el dret sobre les mateixes. D'aquesta manera van ser confiscades les propietats de milers de palestins expulsats per la guerra al 1948, als quals sempre se'ls va negar el dret a retornar²⁵. Segons aquesta llei, fins i tot, la propietat dels palestins que no van sortir de l'estat d'Israel, però que no estaven físicament a les seves propietats per què havien esdevingut desplaçats interns, va ser declarada "propietat absent" confiscada²⁶. Aquesta llei és discriminatòria, atès que està "destinada a dividir la població segons criteris racials (...) expropiant els béns arrels" (article II apartat d, Convenció sobre l'Apartheid).

Aquestes lleis són només un exemple de tot un sistema de discriminació institucionalitzada per l'estat d'Israel, destinat a imposar "condicions d'existència que hagin de causar la destrucció, física total o parcial" del poble palestí, i que alhora constitueixen "atemptats greus contra la integritat física o mental, la llibertat i la dignitat" dels seus membres (article II, apartat a subapartat ii i b, Convenció sobre l'Apartheid).

Actualment, aquest règim sobreviu gràcies al suport de les grans potències, que mantenen relacions comercials amb Israel i el protegeixen de sancions internacionals eficaces. Per poder actuar de manera efectiva, tenim per exemple el Programa d'Acció contra l'Apartheid a Sudàfrica²⁷, que en el seu dia va establir les pautes de l'acció internacional per la seva eliminació. L'apartheid ja forma part del passat de Sudàfrica i que podria arribar a formar part del passat també a Israel si la comunitat internacional es decidís a actuar. Per això reprenem les paraules del Programa d'Acció contra l'Apartheid, però aquesta vegada per a denunciar l'estat d'Israel: "En nom de la pau, la justícia, els drets humans i la cooperació internacional, tots els governs i pobles han d'exigir: Cap arma per Israel!, No a la col·laboració amb l'apartheid en cap aspecte i No a les utilitats derivades de l'apartheid!, Cap concessió al racisme!", Ple suport al moviment d'alliberament nacional palestí!²⁸".

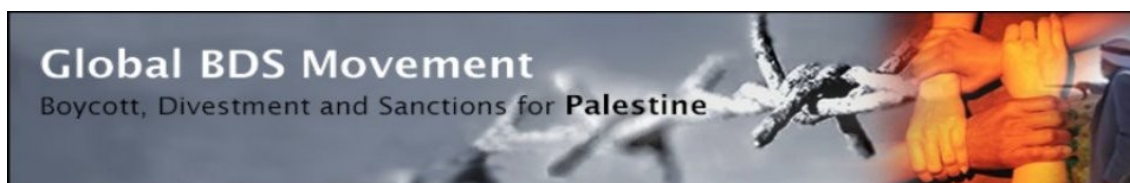
25 * SAME NIGHT: peace speeches in Tel Aviv - a family expelled in East Jerusalem ", http://zope.gush-shalom.org/home/en/channels/press_releases/1226330299/, 9 de novembre de 2008.

26 Veure: http://www.divestmentproject.org/apartheid_laws.shtml

27 Programa d'Acció contra l'Apartheid, aprovat pel Comitè Especial contra l'Apartheid a la sessió 530, celebrada a Nova York el 25 d'octubre de 1983.

28 Paràfrasis del Programa d'Acció contra l'Apartheid, p. 3.

ANEX 5: CRIDA AL BOICOT, DESINVERSIONS I SANCIONS²⁹

Crida de la societat civil palestina al boicot, les desinversions i les sancions per Palestina fins que l'estat d'Israel compleixi la llei internacional i els principis universals dels Drets Humans- 9 de juliol del 2005

Un any després de la històrica sentència del Tribunal Internacional de Justícia de l'Haia que considerava il·legal el mur que Israel construeix sobre territori ocupat palestí, Israel continua construint-lo amb total menyspreu per la decisió del Tribunal. Trenta anys després de l'ocupació israeliana de Cisjordània, Jerusalem Est, la franja de Gaza i l'Altiplà del Golan siria, Israel continua expandint les colònies jueves. S'ha annexionat unilateralment Jerusalem Est i l'Altiplà del Golan i ara s'annexiona *de facto* àmplies zones de Cisjordània servint-se del mur.

Israel també preveu construir colònies a Cisjordània i expandir-les. Cinquanta anys després que l'estat d'Israel s'edifiqués principalment sobre l'expulsió dels palestins i l'apropiació de les seves terres, la majoria dels palestins són refugiats, i la major part apàtrides. A més, el sistema israelià de discriminació racial contra els seus mateixos ciutadans àrabs es manté intacte.

L'estat d'Israel viola de manera persistent el Dret Internacional; des del 1948 centenes de resolucions de l'ONU condemnen les polítiques il·legals colonials i discriminatòries israelianes i reclamen que s'aturin; totes les formes d'intervenció i intermediació internacional han fracassat a l'hora de convèncer o obligar Israel a complir el Dret Humanitari, respectar els drets humans fonamentals i aturar l'ocupació de Palestina i l'opressió de la seva gent; i els pobles conscients de la comunitat internacional històricament han assumit la responsabilitat moral de combatre la injustícia, com ho exemplifica la lluita per abolir l'apartheid a Sudàfrica mitjançant diverses formes de boicot, desinversions i sancions.

Per tot això, i inspirats per la lluita del poble sudafricà contra l'apartheid i amb l'esperit de la solidaritat, la integritat moral i la resistència a la injustícia i l'opressió, nosaltres, representants de la societat civil palestina, fem una crida a les organitzacions de la societat civil internacional i a la gent de consciència d'arreu del món perquè imposi boicots i desinversions contra l'estat d'Israel de la mateixa manera que es va fer amb Sudàfrica en l'època de l'apartheid. Apel·lem a vosaltres perquè pressioneu els vostres governs per tal que imposin embargaments i sancions contra Israel. També convidem les persones conscients d'Israel a donar suport a aquesta crida, en nom de la justícia i d'una pau genuïna.

Aquestes mesures no violentes s'hauran de mantenir fins que Israel compleixi la seva obligació de reconèixer el dret inalienable a l'autodeterminació del poble palestí i respecti totes les obligacions de la llei internacional amb les mesures següents:

- Aturar l'ocupació i colonització de totes les terres àrabs i desmantellar el mur.

²⁹ Per més informació de la campanya: <http://bdsmovement.net>

- Reconèixer els drets fonamentals dels ciutadans àrabs d'Israel a la plena igualtat.
- Respectar, protegir i promoure els drets dels refugiats palestins de retornar a les seves llars i propietats tal com estipula la resolució 194 de l'ONU.

Manifest signat per 171 partits polítics, sindicats, associacions, coalicions i organitzacions representatives de les tres parts que integren el poble de Palestina: els refugiats palestins, els palestins dels territoris ocupats i els palestins ciutadans d'Israel.

Sindicats, associacions i campanyes

1. Council of National and Islamic Forces in Palestine (Coordinating body for the major political parties in the Occupied Palestinian Territory)
2. Palestinian Independent Commission for Citizen's Rights (PICCR)
3. Union of Arab Community Based Associations (ITTIJAH), Haifa
4. Forum of Palestinian NGOs in Lebanon
5. Palestinian General Federation of Trade Unions (PGFTU)
6. General Union of Palestinian Women (GUPW)
7. General Union of Palestinian Teachers (GUPT)
8. Federation of Unions of Palestinian Universities' Professors and Employees
9. Consortium of Professional Associations
10. Union of Palestinian Medical Relief Committees (UPMRC)
11. Health Work Committees - West Bank
12. Union of Agricultural Work Committees (UAWC)
13. Union of Palestinian Agricultural Relief Committees (PARC)
14. Union of Health Work Committees - Gaza (UHCW)
15. Union of Palestinian Farmers
16. Occupied Palestine and Syrian Golan Heights Advocacy Initiative (OPGAI)
17. General Union of Disabled Palestinians
18. Palestinian Federation of Women's Action Committees (PFWAC)
19. Palestinian Campaign for the Academic and Cultural Boycott of Israel (PACBI)
20. Palestinian Grassroots Anti-Apartheid Wall Campaign
21. Union of Teachers of Private Schools
22. Union of Women's Work Committees, Tulkarem (UWWC)
23. Dentists' Association - Jerusalem Center
24. Palestinian Engineers Association
25. Lawyers' Association
26. Network for the Eradication of Illiteracy and Adult Education, Ramallah
27. Coordinating Committee of Rehabilitation Centers - West Bank
28. Coalition of Lebanese Civil Society Organizations (150 organizations)
29. Solidarity for Palestinian Human Rights (SPHR), Network of Student-based Canadian University Associations

Associacions i organitzacions de dret dels refugiats

1. Al-Ard Committees for the Defense of the Right of Return, Syria
2. Al-Awda Charitable Society, Beit Jala
3. Al Awda - Palestine Right-to-Return Coalition, U.S.A
4. Al-Awda Toronto
5. Aidun Group - Lebanon
6. Aidun Group - Syria
7. Alrowwad Cultural and Theatre Training Center, Aida refugee camp

8. Association for the Defense of the Rights of the Internally Displaced (ADRID), Nazareth
9. BADIL Resource Center for Palestinian Residency and Refugee Rights, Bethlehem
10. Committee for Definite Return, Syria
11. Committee for the Defense of Palestinian Refugee Rights, Nablus
12. Consortium of the Displaced Inhabitants of Destroyed Palestinian Villages and Towns
13. Filastinuna - Commission for the Defense of the Right of Return, Syria
14. Handala Center, 'Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem
15. High Committee for the Defense of the Right of Return, Jordan (including personal endorsement of 71 members of parliament, political parties and unions in Jordan)
16. High National Committee for the Defense of the Right of Return, Ramallah
17. International Right of Return Congress (RORC)
18. Jermana Youth Forum for the Defense of the Right of Return, Syria
19. Laji Center, Aida camp, Bethlehem
20. Local Committee for Rehabilitation, Qalandia refugee camp, Jerusalem
21. Local Committee for Rehabilitation of the Disabled, Deheishe refugee camp, Bethlehem
22. Palestinian National Committee for the Defense of the Right of Return, Syria
23. Palestinian Return Association, Syria
24. Palestinian Return Forum, Syria
25. Palestine Right-of-Return Coalition (Palestine, Arab host countries, Europe, North America)
26. Yafa Cultural Center, Balata refugee camp, Nablus Palestine Right-of-Return Confederation-Europe (Austria, Denmark, France, Germany, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Sweden)
27. Palestinian Youth Forum for the Right of Return, Syria
28. PLO Popular Committees - West Bank refugee camps
29. PLO Popular Committees - Gaza Strip refugee camps
30. Popular Committee - al-'Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem
31. Popular Committee - Deheishe refugee camp, Bethlehem
32. Shaml - Palestinian Diaspora and Refugee Center, Ramallah
33. Union of Women's Activity Centers - West Bank Refugee Camps
34. Union of Youth Activity Centers - Palestine Refugee Camps, West Bank and Gaza
35. Women's Activity Center - Deheishe refugee camp, Bethlehem
36. Yafa Cultural Center, Balata refugee camp, Nablus

Organitzacions

1. Abna' al-Balad Society, Nablus
2. Addameer Center for Human Rights, Gaza
3. Addameer Prisoners' Support and Human Rights Association, Ramallah
4. Alanqa' Cultural Association, Hebron
5. Al-Awda Palestinian Folklore Society, Hebron
6. Al-Doha Children's Cultural Center, Bethlehem
7. Al-Huda Islamic Center, Bethlehem
8. Al-Jeel al-Jadid Society, Haifa
9. Al-Karameh Cultural Society, Um al-Fahm
10. Al-Maghazi Cultural Center, Gaza

11. Al-Marsad Al-Arabi, occupied Syrian Golan Heights
12. Al-Mezan Center for Human Rights, Gaza
13. Al-Nahda Cultural Forum, Hebron
14. Al-Taghrid Society for Culture and Arts, Gaza
15. Alternative Tourism Group, Beit Sahour (ATG)
16. Al-Wafa' Charitable Society, Gaza
17. Applied Research Institute Jerusalem (ARIJ)
18. Arab Association for Human Rights, Nazareth (HRA)
19. Arab Center for Agricultural Development (ACAD)
20. Arab Center for Agricultural Development-Gaza
21. Arab Educational Institute - Open Windows (affiliated with Pax Christie International)
22. Arab Orthodox Charitable Society - Beit Sahour
23. Arab Orthodox Charity - Beit Jala
24. Arab Orthodox Club - Beit Jala
25. Arab Orthodox Club - Beit Sahour
26. Arab Students' Collective, University of Toronto
27. Arab Thought Forum, Jerusalem (AFT)
28. Association for Cultural Exchange Hebron - France
29. Association Najdeh, Lebanon
30. Authority for Environmental Quality, Jenin
31. Bader Society for Development and Reconstruction, Gaza
32. Canadian Palestine Foundation of Quebec, Montreal
33. Center for the Defense of Freedoms, Ramallah
34. Center for Science and Culture, Gaza
35. Chamber of Commerce and Industry, Ramallah- Al-Bireh District
36. Child Development and Entertainment Center, Tulkarem
37. Committee for Popular Participation, Tulkarem
38. Defense for Children International-Palestine Section, Ramallah (DCI/PS)
39. El-Funoun Palestinian Popular Dance Troupe
40. Ensan Center for Democracy and Human Rights, Bethlehem
41. Environmental Education Center, Bethlehem
42. FARAH - Palestinian Center for Children, Syria
43. Ghassan Kanafani Society for Development, Gaza
44. Ghassan Kanafani Forum, Syria
45. Gaza Community Mental Health Program, Gaza (GCMHP)
46. Golan for Development, occupied Syrian Golan Heights
47. Halhoul Cultural Forum, Hebron
48. Himayeh Society for Human Rights, Um al-Fahm
49. Holy Land Trust - Bethlehem
50. Home of Saint Nicholas for Old Ages - Beit Jala
51. Human Rights Protection Center, Lebanon
52. In'ash al-USrah Society, Ramallah
53. International Center of Bethlehem (Dar An-Nadweh)
54. Islah Charitable Society-Bethlehem
55. Jafra Youth Center, Syria
56. Jander Center, al-Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem
57. Jerusalem Center for Women, Jerusalem (JCW)
58. Jerusalem Legal Aid and Human Rights Center (JLAC)
59. Khalil Al Sakakini Cultural Center, Ramallah
60. Land Research Center, Jerusalem (LRC)
61. Liberated Prisoners' Society, Palestine

62. Local Committee for Social Development, Nablus
63. Local Committee for the Rehabilitation of the Disabled, Nablus
64. MA'AN TV Network, Bethlehem
65. Medical Aid for Palestine, Canada
66. MIFTAH-Palestinian Initiative for the Promotion of Global Dialogue and Democracy, Ramallah
67. Muwatin-The Palestinian Institute for the Study of Democracy
68. National Forum of Martyr's Families, Palestine
69. Near East Council of Churches Committee for Refugee Work - Gaza Area
70. Network of Christian Organizations - Bethlehem (NCOB)
71. Palestinian Council for Justice and Peace, Jerusalem
72. Palestinian Counseling Center, Jerusalem (PCC)
73. Palestinian Democratic Youth Union, Lebanon
74. Palestinian Farmers' Society, Gaza
75. Palestinian Hydrology Group for Water and Environment Resources Development-Gaza
76. Palestinian Prisoners' Society-West Bank
77. Palestinian Society for Consumer Protection, Gaza
78. Palestinian University Students' Forum for Peace and Democracy, Hebron
79. Palestinian Women's Struggle Committees
80. Palestinian Working Women Society for Development (PWWS)
81. Popular Art Centre, Al-Bireh
82. Prisoner's Friends Association - Ansar Al-Sajeen, Majd al-Krum
83. Public Aid Association, Gaza
84. Ramallah Center for Human Rights Studies
85. Saint Afram Association - Bethlehem
86. Saint Vincent De Paule - Beit Jala
87. Senior Citizen Society - Beit Jala
88. Social Development Center, Nablus
89. Society for Self-Development, Hebron
90. Society for Social Work, Tulkarem
91. Society for Voluntary Work and Culture, Um al-Fahm
92. Society of Friends of Prisoners and Detainees, Um al-Fahm
93. Sumoud-Political Prisoners Solidarity Group, Toronto
94. Tamer Institute for Community Education, Ramallah
95. TCC - Teacher's Creativity Center, Ramallah
96. Wi'am Center, Bethlehem
97. Women's Affairs Technical Committee, Ramallah and Gaza (WATC)
98. Women's Studies Center, Jerusalem (WSC)
99. Women's Center for Legal Aid and Counseling, Jerusalem (WCLAC)
100. Yafa for Education and Culture, Nablus
101. Yazour Charitable Society, Nablus
102. YMCA-East Jerusalem
103. Youth Cooperation Forum, Hebron
104. YWCA-Palestine
105. Zakat Committee-al-Khader, Bethlehem
106. Zakat Committee-Deheishe camp, Bethlehem

ANNEX 6: CARTA DE LA XARXA JUEVA ANTISIONISTA INTERNACIONAL³⁰

Som una xarxa internacional de jueus incondicionalment compromesos amb les lluites d'emancipació humana, de les quals l'alliberament dels habitants de Palestina i de la seva terra n'és una part primordial. El nostre compromís és el desmantellament de l'apartheid israelià, el retorn dels refugiats palestins i la fi de la colonització israeliana de la Palestina històrica.

Des de Polònia fins a l'Iraq, des de l'Argentina fins a Sudàfrica, des de Brooklyn fins a Mississipi, els jueus han format part en la recerca de justícia, tot manifestant el seu desig d'un món més just, participant amb d'altres en lluites col·lectives. Els jueus han participat prominentment en la lluita dels treballadors durant l'opressió americana, en el moviment dels drets civils, en la lluita en contra de l'apartheid de Sudàfrica, en la lluita contra el feixisme a Europa i en molts altres moviments pel canvi social i polític. La històrica i progressiva neteja ètnica de la població palestina de les seves terres per part de l'estat d'Israel contradiu i traeix aquesta llarga història de participació jueva en les lluites d'alliberament col·lectives.

El sionisme -la ideologia fundadora que es manifesta actualment a l'estat d'Israel- va arrelar durant l'era del colonialisme europeu i es va dissoldre a continuació del genocidi Nazi. El sionisme es va nodrir dels fets més violents i opressius del segle XIX, limitant els nombrosos esforços d'una militància de jueus en les lluites d'alliberament. Honrant aquestes lluites i per reprendre un lloc en els vibrants moviments populars del nostre temps, el sionisme, en totes les seves formes, s'ha abandonar.

Això és crucial, abans que res, pel seu im pacte en els habitants de Palestina i la resta de la regió. El sionisme també deshonra la persecució i el genocidi dels jueus europeus pel fet d'utilitzar la seva memòria per justificar i perpetuar el racisme i el colonialisme europeus. El sionisme és responsable de l'extens desplaçament i l'alineació dels jueus *mizrahi* (jueus d'ascendència africana i asiàtica) de les seves diverses històries, idiomes, tradicions i cultures. Els jueus *mizrahi* tenen una història en aquesta regió de més de 2.000 anys. Mentre el sionisme arrelava, aquestes històries van ser interrompudes del seu propi esdevenir en pro de la segregació dels jueus imposada per l'estat d'Israel.

El sionisme ens implica en l'opressió del poble palestí i en la denigració de les nostres pròpies tradicions, lluites per la justícia i aliances amb els nostres semblants.

Ens comprometem a oposar-nos al sionisme i a l'estat d'Israel.

Es sionisme és racista. Demana poder polític, econòmic i legal per a les persones i cultures jueves i europees per sobre dels pobles i les cultures autòctones. El sionisme no només és racista sinó també antisemita. Dóna suport a l'imaginari europeu i sexista del "jueu diaspòric" efeminat i dèbil i hi contraposa un "jueu nou" violent i militaritzat, que és un perpetrador i no una víctima de la violència radicalitzada.

³⁰ Per més informació: www.ijsn.net

El sionisme, per tant, busca convertir els jueus en blancs a través de l'adopció del racisme blanc en contra del poble palestí. Tot i la necessitat de l'estat d'Israel d'integrar als *mizrahi* per mantenir una majoria jueva, aquest racisme també es manifesta en la marginació i l'explotació econòmica de la població *mizrahi* socialment pobre. Aquesta violència racialitzada també inclou l'explotació dels treballadors migratoris.

Els sionistes disseminen el mite que Israel és una democràcia. En realitat, l'estat d'Israel ha establert i implementat pràctiques i polítiques internes de discriminació contra els jueus d'ascendència *mizrahi* i exclou i restringeix els palestins. A més a més, l'estat d'Israel en col·laboració amb els Estats Units, acaba amb qualsevol moviment àrab per l'alliberament i el canvi social.

El sionisme perpetua l'excepcionalisme jueu. Per defensar els seus crims, el sionisme explica una versió de la història jueva que està desconnectada de la història i les experiències d'altres persones. Promou la narrativa de l'holocaust nazi com excepcional en la Història de la Humanitat -malgrat ser un dels molts holocausts, des dels aborígens nord-americans fins a Armènia i Ruanda-. El sionisme separa els jueus de les víctimes i els supervivents d'altres genocidis enlloc d'unir-nos a ells.

A través d'una islamofòbia compartida i d'un desig de controlar l'Orient Mitjà i l'Àsia occidental, l'estat d'Israel fa causa comuna amb els cristians fonamentalistes i d'altres que criden a la destrucció dels jueus. Junts, criden a la persecució dels musulmans. Aquesta promoció conjunta d'islamofòbia serveix per demonitzar a la resistència contra la dominació econòmica i militar d'occident. Continua una llarga història de col·lusió amb règims repressius i violents, des de l'Alemanya nazi fins al règim d'apartheid de Sudàfrica i les dictadures reaccionàries a tota l'Amèrica llatina.

El sionisme sosté que la seguretat jueva depèn d'un estat jueu altament militaritzat. Però l'estat d'Israel no contribueix a la seguretat dels jueus. La seva violència garanteix inestabilitat i por pels que són dins de la seva esfera d'influència i posa en perill la seguretat de totes les persones, incloent els jueus, molt més enllà de les seves fronteres. El sionisme voluntàriament ha fomentat la creació de les condicions que van portar a la violència en contra dels jueus en els països àrabs. L'odi que la violència i la dominació militar israelianes generen cap als jueus que viuen a Israel i en altres llocs és usat per justificar més violència sionista.

Ens comprometem a rebutjar el llegat colonial i la seva expansió progressiva.

En el moment en que el moviment sionista va decidir construir un Estat jueu a Palestina, va esdevenir un moviment de conquesta. Igual que les conquestes imperials i les ideologies genocides de les amèriques o de l'Àfrica, el sionisme comporta la segregació entre les persones, la confiscació de la terra, la neteja ètnica i la implacable violència militar.

Els sionistes van treballar d'acord amb l'administració colonial britànica en contra dels habitants originaris de la regió i les seves legítimes esperances de llibertat i autodeterminació. L'imaginari sionista d'una Palestina "buida" i desolada va justificar la destrucció de la vida palestina tal i com anteriorment aquell racisme va justificar l'extermini dels autòctons nord-americans, el tràfic transatlàntic d'esclaus i moltes altres atrocitats.

Des de la progressiva expansió de les colònies fins a la construcció del Mur de l'Apartheid israelià, el compromís amb la dominació colonial de l'estat d'Israel

imprimeix la seva marca de destrucció ambiental i del paisatge físic de Palestina.

Davant la fallida de les seves polítiques per acabar amb la resistència palestina l'estat d'Israel ataca amb més i més violència, amb polítiques que quan són portades a la seva màxima expressió, apunten al genocidi. A Gaza, l'estat israelià, impedeix l'accés al menjar, l'aigua, electricitat, ajuda humanitària i subministraments mèdics com una arma dirigida a les bases mateixes de la vida humana.

L'estat d'Israel, que una vegada va ser vehicle per l'atac britànic i francès en contra de la unitat i la independència àrabs, actualment és un soci menor en l'estratègia dels Estats Units i els seus aliats pel control militar, econòmic i polític de dominació, específicament de la regió estratègica de l'Orient Mitjà / Sud Est Asiàtic. El perill d'una guerra nuclear a través d'un atac nord-americà/israelià contra l'Iran ens recorda que l'estat d'Israel és una bomba atòmica que ha de ser desmantellada urgentment per salvar les vides de totes les seves víctimes actuals i potencials.

Ens comprometem a desafiar les organitzacions sionistes.

Més enllà de concretar la creació de l'estat d'Israel, el sionisme va determinar la seva política internacional d'antagonisme i dominació militar envers els seus veïns i va establir una sofisticada xarxa global d'organitzacions, grups de pressió política, empreses de relacions públiques, clubs en universitats i escoles per perpetrar les idees sionistes en les comunitats jueves i el públic en general.

Milers de milions de dòlars americans flueixen anualment cap a l'estat d'Israel per sostenir l'ocupació i el seu exèrcit sofisticat i brutal. La màquina de guerra que financen lidera la indústria global d'armes, minva els recursos anhelats per un món que desesperadament necessita aigua, menjar, assistència mèdica, vivenda i educació. Europa, Canadà i les Nacions Unides, mentrestant, donen suport a la infraestructura d'ocupació sota la disfressa d'ajuda humanitària per la població palestina. Junts, els Estats Units i els seus aliats, cooperen per fer més profunda la dominació de la regió i acabar amb els moviments populars.

Una xarxa internacional d'institucions i organitzacions sionistes dona suport als assentaments jueus militars i militants amb fons directes. Aquestes organitzacions també proporcionen el suport polític necessari per legitimar i promoure polítiques i programes d'ajuda. A cada país, aquestes organitzacions censuren les crítiques a Israel i tenen en el punt de mira a persones i organitzacions a través de llistes negres, violència, vandalisme, empresonament, deportació, acomiadaments i d'altres privacions econòmiques.

Aquestes organitzacions faciliten la difusió de la islamofòbia. Toquen els tambors de guerra a l'exterior mentre pressionen per una legislació repressiva als seus països. Als Estats Units i al Canadà, les organitzacions sionistes van ajudar a promoure la legislació "antiterrorista" convertint qualsevol esforç organitzat per donar suport al boicot, retirada d'inversions i sancions contra l'estat d'Israel, o per donar suport a organitzacions palestines, iranianes, iraquianes, libaneses o bé musulmanes, en subjectes a perseguir acusant-los d'ajudar al terrorisme i de cometre traïció. Tant a Europa com als Estats Units organitzacions suposadament "jueves" són les primeres en exercir pressió per entrar en guerra contra l'Iran.

Apareixen esquerdes en l'edifici del sionisme i en la dominació mundial mateixa dels Estats Units. A la regió, la resistència extraordinària per part de Palestina i el sud del Líban en contra de l'agressió i ocupació israeliana i nord-americana segueix en peu,

tot i els recursos limitats i moltes traïcions. El moviment de solidaritat amb el poble de Palestina i la confrontació amb la política dels Estats Units i Israel agafa embranzida en el món. A Israel, aquesta embranzida la veiem en el dissentiment creixent, que afavoreix les condicions per reprendre dos dels llegats dels anys 60: Matzpen, una organització israeliana palestina i antisionista jueva i el partit *mizrahi* Panteres Negres. Podem afegir un creixent rebuig per part dels joves a participar en el reclutament obligatori de l'exèrcit.

Dins els governs i les discussions públiques en els Estats Units i Europa, el cost del suport incondicional cap a l'estat d'Israelés cada vegada més qüestionat. Israel i els Estats Units busquen nous aliats al sud global per tal que s'uneixin a les seves conquestes econòmiques i militars. La relació creixent entre Israel i l'Índia és un exemple a l'ombra d'aquest fet. Pel fet de compartir un interès en el control polític i en el benefici de capital per uns pocs a expenses de molts, l'elit a l'Índia i les de l'Àsia Occidental i l'Orient Mitjà, es troben en connivència amb l'economia i l'agenda militar occidental a la regió.

La propaganda de la guerra global occidental contra el terror repercuteix en la islamofòbia i és requerida i promoguda per l'elit hindú; aprofita aquesta oportunitat per reprimir severament la dissensió en règims de l'Orient Mitjà així com l'Àsia del Sud i l'Àsia occidental. No obstant això, sorgeixen revoltes populars basades en les riques històries de lluita anticolonial desafiant, i en última instància, enderrocant aquesta aliança.

Juntament amb els nostres aliats, intentem contribuir a ampliar aquestes esquerdes, fins que el mur caigui i l'estat d'Israel sigui aïllat tal i com ho va ser Sudàfrica durant l'apartheid. Prometem emprendre la batalla en contra d'aquestes organitzacions que pretenen parlar per nosaltres, i derrotar-les.

Ens comprometem a estendre la nostra solidaritat i el nostre treball per la justícia.

Comprometem els nostres cors, les nostres ments i les nostres energies polítiques per donar suport al moviment vibrant i divers de resistència del poble palestí i plantar cara a les injustícies de les quals els països on vivim són responsables. Donem suport inequívocament al dret de retorn palestí. Fem una crida al desmantellament de la llei israeliana racista del retorn que privilegia els drets de qualsevol persona que l'estat d'Israel estima com a "jueva" per establir-se a Palestina, mentre que exclou els palestins i els converteix en refugiats. Responem sense reserves a la crida de Palestina al boicot, retirada d'inversions i sancions contra l'estat d'Israel.

Donem suport a l'exigència de l'alliberament dels presos polítics palestins i d'acabar amb els empresonaments de líders polítics, dones, nens i adults palestins com a mètode de control i terror.

No és la nostra tasca prescriure el camí que el poble palestí ha de prendre per definir el seu futur. No pretenem substituir les nostres veus per les seves. Les nostres estratègies i accions sorgiran de les nostres relacions actives amb aquells que estan involucrats en la gama de lluites d'alliberament dins de Palestina i a la resta de la regió. Donarem suport a la seva lluita per sobreviure, mantenir-se fermes i avançar en el seu moviment el millor que puguin, en els seus propis termes.

Som copartípeps dels vibrants moviments populars de resistència del nostre temps que defineixen i enalteixen les vides de totes les persones i la del planeta mateix. Som copartípeps dels moviments que lideren els més afectats per la conquesta de l'imperi, l'ocupació, el racisme, el control i l'explotació global de persones i recursos.

Defensem la protecció del món natural. Defensem els drets dels pobles autòctons a les seves terres i a la seva sobirania.

Defensem els drets dels immigrants i refugiats a la lliure circulació i seguretat a través de les fronteres. Defensem els drets dels treballadors -incloent als treballadors immigrants introduïts per Israel per reemplaçar tant la mà d'obra palestina com la *mizrahi*- a la justícia econòmica i a l'autodeterminació. Defensem els drets a la justícia racial i a l'expressió cultural. Defensem els drets de les dones i nens i de tots els grups explotats a ser lliures de subjugació. I defensem els drets universals a l'aigua, a l'alimentació, la vivenda, l'educació, els serveis de salut i a viure sense violència, l'única base sobre la qual la societat humana pot sobreviure i florir.

Ens comprometem a donar suport a la justícia per tal de curar les ferides ocasionades per la imposició i el funcionament de la dominació colonial a Palestina i a la resta de la regió; els traumes de l'opressió europea de jueus que el projecte sionista està explotant; les pors i privacions sofertes a través d'anys de vessament de sang; les manipulacions de la cultura i els recursos emprats per explotar als jueus *mizrahi* i per separar-los dels palestins; i la progressiva massacre, violació i despulla del poble palestí.

La justícia per la qual treballem ha de ser construïda per tots a Palestina, incloent-hi l'estat d'Israel, i també pels refugiats palestins, atès que llur lluita per la seva autodeterminació pot portar a la igualtat i a la llibertat de tots els que viuen allà i en les terres circumdants.

Et cridem perquè t'uneixis a nosaltres.

Aquestes promeses requereixen la construcció d'un moviment jueu internacional unit que desafii el sionisme i la seva pretensió de parlar en nom de tots nosaltres. Davant d'un adversari internacional, no n'hi ha prou de treballar localment, o fins i tot nacionalment. Hem de trobar les formes per treballar junts a través de fronteres, distàncies, sectors i idiomes. Existeix la possibilitat per moltes iniciatives i organitzacions, establertes i noves, per treballar independentment i conjuntament, en suport i col·laboració mútus.

Estàs en contra del racisme en totes les seves formes?

Llavors et cridem perquè t'uneixis a nosaltres per acabar amb l'apartheid israelià.

Dónes suport a la sobirania i als drets dels pobles autòctons a les seves terres?

Llavors et cridem perquè t'uneixis a nosaltres en la defensa de la sobirania i els drets dels palestins a les seves terres.

Creus que totes les nostres vides depenen de la sostenibilitat econòmica i ambiental? T'enfureix el robatori i la destrucció dels recursos del planeta?

Llavors et cridem perquè t'uneixis a nosaltres per aturar la destrucció de l'agricultura i la terra palestina, el seu robatori i el de l'aigua i la destrucció dels seus poblats i plantacions.

Vols acabar amb les guerres infinites pel petroli i la dominació dels Estats Units i els seus aliats? Vols acabar amb les cultures militaritzades, la conscripció dels nostres joves i el saqueig de recursos per finançar exèrcits enlloc de les necessitats de la vida?

Llavors et cridem perquè t'uneixis a nosaltres per desmantellar una peça decisiva de la maquinària de guerra global.

Desitges desvincular-te de la neteja ètnica de Palestina per part de l'estat d'Israel i de la destrucció de la història, la cultura i el seu autogovern? Creus que no hi ha pau sense justícia? T'enfureix i t'entristeix que l'holocaust jueu estigui sent usat per perpetrar altres atrocitats?

Llavors et cridem perquè t'uneixis a nosaltres per acabar amb el colonialisme sionista.

Per tal que totes les persones del planeta visquin amb seguretat, justícia i pau, el projecte colonial israelià s'ha d'acabar. Nosaltres joiosament assumim aquesta tasca de treballar per posar fi a un sistema de conquesta i saqueig que ha turmentat al nostre món des de fa massa temps.